პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

კომუნისტი

ორგანო.

ცენტრ. სა თბილისის კომიტეტის და საქრევკომის

ხელმწიფადი კირველი.

ს. კ. პ.

26 ივლისი სამშაბათი

1918 წ. გერმანიის დამოუკიდებელ სოც დე.-მოკ. გაილაშკრეს ომის წინააღმდეგ და ხმა მ-ც ეს საბედრო კრედიტების წინა ღმდეგ.

1971 წ. სიკვდილის დასჯის კანონის აღდგინა კ-ენკის მიერ.

1826. ჩაიხსნისნდენი იქნ. დეკაბრისტები: პესტელ, რილეერევ, მურატოვ და სხვა

რედაქციის მისამართი:

თბილისი, კრუზენშტეინის ქ., № 4. რედაქცია ღია ყოველ დღე გარდა კვირა-უქმეებისა დილ. 10 ს.—2 ს.

ტელეფონები: სარედაქციო კოლეგ. № 1476. მდივნის № საერთო №

გამგეობის დაკვეთა

და გაცემა სწარმოებს საქართველოს ცენტრალურ ბეჭდვითი განყოფილება ში, რუსთაველის ქ., № 4.

ტელეფონი №

დღის შრი:

— უმ. ღლესი საბჭოს მოწვევა განსახილველია აგვისტოსათვის.

— ამერიკიდან დაბრუნებულმა მუშებმა მოაწყეს პეტერბურგში სოფსახვედრო ბირკა

— გერმანიაში იზრდება პროლეტარიატის მუშაობა გ ფაცვა.

— დანიის სამრეწველო წრეები ითხოვენ დამოკიდებულების განსაზღვრას რუსეთთან

№ 118 სამშაბათი, 26 ივლისი, 1921 წ.

სამშაბათი, 26 ივლისი, 1921 წ. № 118

„ოპერეტულის“ გატარების ფესი.

დღეს

რაიონული კრებები — პარტია და პროფ. ვარები.

1 რაიონი, ნ. ძ. დგ. თეატრი მიიწვ. ბმ. კაბინეტი. 2 რაიონი, ცენტროკომ. მიიწვ. ბმ. ვარაბი. 3 რაიონი. ავლაბრის კლუბი მიიწვ. ბმ. ვარაბი. 4 რაიონი. არტისტული საზოგადოება მიიწვ. ბმ. ბუბენი. 5 რაიონი, მასწავლებლთა ბუდატორია მიიწვ. ბმ. დონეკო.

კარასაევი

ქალაქის საერთო პარტიული კრება (ს. ს. ხალის ბაღში). 1. საბჭოთა რესპუბლიკის საგარეთიანება — ბმ. ორგანიკიძე და ელიავა. 2. ნაცია ნალური საკითხი—ბმ. მ ხარაძე და ორახელაშვილი.

შაბათი

მოხსენების გარჩევა იქნება.

ორგკომი.

გზათ ვართ თუ არა ზამთრისათვის?

სათბობი მასალის საკითხი მწვავედ დგას საქართველოს ხელისუფლების წინაშე. თუ ჩვენი რკინის გზები და საწარმოო დაწესებულებები საკმაოდ უზრუნველყოფილი არიან და იქნებიან კიდეც აზერბეიჯანის ნავთით და მაზუთით, სამაგიეროთ ქალაქის შრომელთა ფართო მასების უზრუნველყოფა საზამთრო შეშით და ნახშირით ჯერ კიდევ გადუჭრელი ამოცანაა. მგონია თუ არა საზამთროდ საკმარი შეშა და ნახშირი? სულ ორიოდე თვე დაგვრჩენია ამ მასალის დასამზადებლად. სეზონი უკვე თავდება თითქმის და ჩვენი მუშაობა ტყეში კი ვერ სწარმოებს სათანადო სიჩქარეთ და ნაყოფიერებით. ჩვენი საერთო პოლიტიკა სწორია და შეგუებული ჩვენს საზოგადო პოლიტიკასთან, მაგრამ მას აკლია ერთი თვისება, რომელიც გადაწყვეტი ხნიშვნელობისაა: მას აკლია სიჩქარეთე, ტემპი. ბევრი დამბრკოლებელი გარემოება ჩვენ შეშის დაზიანების საქმეს, უთვალავი ბუღალტერიული ბარგი, მაგრამ თუ ვნებთ ზამთარს შეეხვედით მოზიდულთ, თუ ვნებთ მშრომელთა მასებს ავაცილებთ სიცივეს, თუ ვნებთ წარმოების არ ჩამოვაშოროთ მუშარმოებელნი, თუ ვნებთ სახლები არ გავანადგურებთ ცივნას—ხელი უნდა მოვიკრიბოთ ყველა ძალებიდა საშუალებები და ვნებიდეთ ზამთრი მუშაობა. ყველ მიზეზის გარეშე, ყველ ე ბრკოლების წინააღმდეგ ჩვენ უნდა გამოვნახოთ საჭირო თანხა და მასალა, თურობით. აქითკენ არის მიმართული ამბების მსვლელობა.

თვის თავათ ცხადია, რომ როგორც მემარჯვენე, ისე „მემარცხენე“ ნაწილი კონტრრევოლუციის გაფიორებულ ბრძოლას აწარმოებენ პროლეტარიატის დიქტატურის წინააღმდეგ და ორივე ნაწილი შეიარაღებით გამოელენ შეიროებული ძალით.

ძალაქის განტვირთვისათვის

საქართველოს რევოლიუციონური კომიტეტის ა. წ. ივლისის 14 ის დადგენილება ქ. ტფილისის განტვირთვის შესახებ, მეტად დროულად და მიზანშეწონილად უნდა ჩაითვალოს. მართლადაც, დღეს ჩვენ ნებით ძნელ მოვენტში გვ ხდება ცხოვრება საფურათო, სამინო და წყლის კრიზისმა მიაღწია უმაღლეს წერტილს და საშინელ საფრთხეს გვიმზადებს ჩვენ მოკლებული ვარ ყოველგვარ საშუალებას უზრუნველყოთ მეშა ხალხის მდგომარეობა და ნაწილად დამწყვდეულ მუშასთვის ვერ მივგიჩენია ხერხიანი საცხოვრებელი ბინა და ვერ მივგეწიერებია მისთვის წყლის საჭირო რაოდენობა. ასეთ ძნელ მომენტში ყოველ ზედმეტ მკ მელს აქვს დიდი მნიშვნელობა. თუ რამდენად საგრძნობელია რაოდენობა ამ მუშაკ მელთა და პრაზიტებისა—ყველამ იცის, ვისაც კი ერთხელ მაინც გაუვლია შთა რუსეთის პროსპექტებზე. აღარაისთვის სიტყვა არ არის ის, რომ ტფილისში დღეს მცხოვრებთა საერთო რიცხვი, თუ მხედველობაში მივიღებთ ლტოლვილებს საერთოდ შემთხვევით ევაკუირებულ ხალხს—ლემატება 500,000 ხულს, მაშინ როდესაც 1914 წლის აღწერით თბილისში ითვლებოდა 247,000, ე. ი. მცხოვრებთა რიცხვი გაიზარდა ორჯერ უფრო მეტად. ამავე დროს ჩვენი რესურსები შეიარებით 1917 წელთან, ამ საერთო ნაკლების ხანაში კი არ გაიზარდა მცხოვრებთა რაოდენობასთან ერთად, არამედ რამდენჯერმე შემცირდა კიდეც, აქედან ცხადია, რომ სასურსათო, საბინაო და წყლის კრიზისი, საერთო მიზეზების გარეშეც, უნდა შექნილიყო მეტნაკლებად მცხოვრებთა რაოდენობის გაორკეცების გამო.

ასე მაგ: 1917 წელში თბილისში ითვლებოდა 133.200 ოთხი, მცხოვრეთა რიცხვი კი, როგორც ზემოთაც ვთქვით 247.000 ს არ ლემატებოდა. მაშასადამე, ყოველ ოთას მცხოვრებზე მოდიოდა 539.6 ოთახი.—ეხლა კი ეს ციფრი უნდა შემცირდეს ორჯერ ე. ი. დაახლოებით 268 ოთახამდე. იგივე ითქმის ტურასთისა და წყლის შესახებ. ზემოხსენებულიდან გამომდინარეობს, რომ ჩვენი მცირე რესურსებით, ჩვენ თურმე შეგვეძლო გაცილებით უკეთესად გაგვეკეთებინა ქალაქის მცხოვრებნი, ვიდრე ეს მოსახერხებელია ამჟამად.

განა ამ საშიშ მდგომარეობის ბრალი ძალიან ცოტა ნაწილად არ არის ის ბრალდება, რომელიც ბოლშევიკების მისამართით ხშირად ისმის ხოლმე, ვითომ ისინი ყველაფერს ანგრევენ და ვერაფერს აშენებენ. ეს ბრალდება ძალიან ცოტა ნაწილად მაინც სამართლიანია. ბოლშევიკები ანგრევენ ძველ ბურჟუაზიულ წყობილებას, ანგრევენ ბურჟუაზიულ სახელმწიფოს, ანგრევენ ბურჟუაზიულ ეკონომიურ ურთიერთობას

ეროვნული ბიბლიოთეკა
ეროვნული ბიბლიოთეკა
ეროვნული ბიბლიოთეკა